

Isten létezése tudományos bizonyosság

Lapunk 2004. évi 4. és 5. számában egy kétrészes cikkben foglalkoztunk a materializmus és az idealizmus kérdéseivel, vagyis azzal, hogy az elmúlt 40 év materialista világnézetű nevelésének következtében sokan vannak ma olyanok, akik úgy gondolják, hogy az igazán tudományos világnézet csak a materializmus lehet, annak ellenére, hogy semmivel sem tud több kérdésre megalapozott választ adni, mint az idealista (értsd: vallásos) világnézet. E régen folyó vita eldöntéséhez érdekes adalékul szolgálhat Kerényi Lajos katolikus atya, az Ecséri úti Szent Kereszt Templom plébánosának a Vasárnapi Újság c. rádióműsor 2005. február 6-i adásában elhangzott vallásos jegyzete. Ebben a következőt mondta:

„Ide kívánczok egy ma is élő tudós megnyilatkozása, aki a tudomány segítségével fényt, égi fényt látott meg, és megtért. Anthony Flew professzor a britek makacs ateistája így vall: az új tudományos felfedezések feltárták: kell léteznie valamilyen szervező Intelligenciának. A DNS-kutatások bebizonyították, hogy szinte hihetetlenül bonyolult összefüggésekre van szükség az emberi értelmét létrehozó élet kialakulásához. Darwin evolúciós elmélete nem magyarázza meg az élet eredetét és fejlődését. Meggyőződtem arról: egyszerűen lehetetlen az, hogy az első élő anyag holt anyagból jött létre, s ebből fejlődött ki a hihetetlenül bonyolult élőlény. E mögött kell lennie valakinek, egy Intelligenciának.” Eddig tart a materialista tudós felismerésének lényege. Mi más is mondhatna egy materialista? Nem Isten áll a Teremtés misztériuma mögött, hanem egy Intelligencia! De mi tudjuk, hogy ezt az Intelligenciát úgy nevezik, hogy Isten. Es, aki hisz Istenben aki mindennap párbeszédben áll vele az intelligens magyarázatokra lel a világ számtalan bonyolultnak tűnő problémájának megoldásában. Köszönjük, ezt az őszinte helyzetfeltárást! Én is azt fejtegettem a tavalyi cikkemben, hogy a világ anyagi természete és az anyag öröktől való volta, vagy Darwin elmélete nem ad választ a teremtés nagy és alapvető kérdéseire. Nevezetesen, hogy a holt anyagból, hogyan keletkezett az élő anyag? Ez Isten létezése nélkül elképzelhetetlen, megmagyarázhatatlan. Örülök annak, hogy erre egyes felvilágosultabb materialisták is kezdenek rájönni.

Z. Z.

Böjthe Csaba atya példája

Iskolaközpont épül a moldovai csángó gyerekeknek

Olvasóink közül ki ne hallott volna már Böjthe Csaba ferences rendi atyáról, aki Déván a romokban heverő ferences kolostort újjáépítette, majd a közeli Zsil-völgyéből árva és nagyon szegény – éhező sorban élő – gyerekeket gyűjtött össze, és nevel gondoz, oktat önkéntes segítőtársaival együtt, hogy ne kallódjanak el, hanem rendes, becsületes, dolgos és iskolázott emberként léphessék át a nagykorúság határát és kezdhesék meg önálló életüket. Miután a helyi hatóságok nem nézték jó szemmel, hogy más megyéből származó gyerekek nevelését is felvállalja ezért úgy döntött, hogy további gyermekközpontokat hoz létre pl. Szászvárosban és még két további erdélyi városban. Hazánkban is évente több tízezer támogatják szerény adományaikkal a dévai ferences gyermekközpont fenntartását. Így az én feleségem is.

Böjthe atya azonban csángóügyben is úgy érezte, hogy lépnie kell. Itt nálunk és Erdélyben is sokat beszélnek a csángó gyerekek magyar nyelvű oktatásának megszervezéséről, ami a helyi hatóságok ellenállásába ütközik, mert nekik az az álláspontjuk, hogy „csángók pedig nincsenek, csak egykor elmagyarosítani akart moldovai románok”. E képtelen állításukban nem za-

varja őket, hogy Moldova a XIII–XIV. század óta sohasem tartozott a magyar állam fennhatósága alá. Önálló román fejedelemség volt. Nehéz lett volna így a magyaroknak elmagyarosítani az ott élő csángókat. Az igazság az – amit remélem, hogy a mi egyházunk hívei közül mindenki tud –, hogy a csángók a különböző katonai szolgálati kötelezettségek teljesítése elől a Kárpátok keleti lejtőire átszökösöttek „elcsángált” székelyek utódai, akik évszázadok óta beszélnek és mindmáig megőrizték régies kiejtésű, eredeti székely-magyar nyelvüket. De ami évszázadokon keresztül sikerült – vagyis eredeti anyanyelvük megőrzése – az a mai kommunikációs dömpingen alapuló világunkban végveszélybe került. Az utóbbi évtizedekben a csángók körében is nagyon felgyorsult a nyelvi asszimiláció, vagyis egyre többen térnek át véglegesen a román nyelv használatára a magyar helyett. A csángó népesség, amelyet 1940-ben még 300-400 ezerre becsültek, ma jösszerűvel 60 ezer főt tehet ki. Tehát a magyar nemzet törzsének egy nagyon értékes ága került veszélybe. A cselekvés tekintetében tehát a 24. órában vagyunk. Vagy most tudunk tenni valamit nagyon gyorsan és hatékonyan a csángók magyar nyelvtudásának megőrzése és fejlesztése érdekében, vagy készíthetjük nekik is a fejfát a magyar nemzet nagy Kárpát-medencei temetőjének egy távoli zugában.

Böjthe atya tehát úgy gondolta, hogy minden beszédnél többet ér a tett, és elhatározta, hogy a moldvai Bákótól 20 km-re lévő Rekecsin csángó falu határában egy nagy iskolaközpontot kell építeni. Erre a célra megvettek egy 14 ha-os területet és egy budapesti építésmérnök-csoport el is készítette már az ide épülő épületkomplexum terveit. Lesz itt óvoda és 400 tanulóknak az I. osztálytól az érettségiig, illetve a szakmunkás képzés megkezdéséig oktatást végző iskola. Ezenkívül bentlakási lehetőség. Tanári lakások és idősek szociális otthona, illetve a hitélet számára magyar nyelven működő templom. Valószínűleg azt is sokan tudják, hogy a csángók évszázados kérése, hogy templomaikban – amelyek római katolikus templomok – magyarul misézzenek a papok. De az ez irányú kéréseiket előterjesztő feliratokra a XVII. századtól kezdve a római pápa sohasem adott igenlő választ. Végre tehát teljesülhet a moldvai csángók régi kívánsága: lesz magyar nyelvű iskola és magyar nyelvű miséjű templom Moldovában. Ez a nagyszabású beruházás megközelítően 1 milliárd forintba kerül. Böjthe atyának erre a célra egy fillérje sincs – hiszen örül, ha a befolyó adományokból az eddig létesített gyermeknevelő intézetek fenn tudja tartani. De bízik a magyarországi emberek adakozó kedvében. Abban, hogy felismerik: milyen úttörő jellegű vállalkozásról van szó, ahol a magyar nyelv végre megszentelt, biztos hajlékra lelhet Moldovában. Az új oktatási intézmény alapkövetétele idén pünkösdkor lesz, amikor a csiksomlyói búcsúra a Kárpátokon túla gyalogosan elzarándokoló csángók visszatérnek szülőföldjükre. Ez lesz szülőföldjükön a második honfoglalás. Én csak a legnagyobb elragadtatás és egyetértés hangján tudom méltatni ezt a nagyszerű vállalkozást. A hír első hallatára elhatároztam, hogy unitárius létemre is én egy szerény adománnyal fogom e nagyszerű terv megvalósítását támogatni.

E kis írásnak azért adtam a Böjthe atya példája címet, mert mi magyarországi unitáriusok is nagyon sokat tanulhatnánk Böjthe atya példájából, hogy hogyan kell és lehet semmiből újabb és újabb csodákat létrehozni. Csak egy teremtő gondolat kell hozzá. Bízni magunkban és ügyünk igazában. Mert nekünk is a már régen tervezett óvodától, a középiskolán át, az idősek otthonáig nagyon sok új intézményre lenne szükségünk. Csak valahogy sohasem jutunk előbbre, mert hiábavaló dolgokra – természetlen vitákra – pazaroljuk időnket és erőnket. Erdemes elgondolkodni ezen, mindenkinek, akiket ez illet.

- zoltán -